

A Szegedi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Bhar.II.543/2023. számú ügyben Szegeden, 2024. február 22. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a 8. sorszámu

í t é l e t e t:

A közokirat-hamisítás büntette miatt vádlott1 ÉS TÁRSAI ellen indult büntetőügyben a Szolnoki Törvényszék 2023. április 4. napján kihirdetett 2.Bf.586/2022/10. számú ítéletét *megváltoztatja:*

vádlott1 I. rendű vádlott *bűnös*

6 rendbeli felbujtóként – 5 esetben folytatólagosan – elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés b) pont].

Ezért az ítéltábla vádlott1 I. rendű vádlottat – halmazati büntetésül – *6 (hat) hónap börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre ítéli.*

A szabadságvesztés végrehajtását *1 (egy) évi próbaidőre felfüggeszti.*

Az I. rendű vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

vádlott8 VIII. rendű vádlott *bűnös*

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés b) pont].

Ezért az ítéltábla vádlott8 VIII. rendű vádlottat *100 (száz) napi tétel – napi tételenként 1.000.- (egyezer) forint -, mindösszesen 100.000.- (százezer) forint pénzbüntetésre ítéli.*

Ha a VIII. rendű vádlott a pénzbüntetést nem fizeti meg, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. A pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést fogház fokozatban kell végrehajtani.

Kötelezi az ítéltábla vádlott1 I. rendű és vádlott8 VIII. rendű vádlottakat, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az állam javára 4.494.- *(négyezer-négyszázkilencvennégy) forint* bünygyi költséget a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívására.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét *helybenhagyja*.

Kötelezi az ítéltábla vádlott8 VIII. rendű vádlottat a harmadfokú eljárás során felmerült 35.000.- *(harmincötezer) forint* bünygyi költség megfizetésére az államnak, a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A Szolnoki Járásbíróság mint elsőfokú bíróság a 2022. május 4. napján kihirdetett 4.B.529/2020/30. számú ítéletével vádlott1 I. r. vádlottat bünyösnek mondta ki 6 rendbeli – melyből 5 rendbeli folytatólagos – felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés b) pont 3. fordulat], ezért halmazati büntetésül 1 évi börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy az I. r. vádlott a börtönbüntetésből – annak végrehajtása esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. vádlott8 VIII. r. vádlottat az elsőfokú bíróság bünyösnek mondta ki folytatólagosan, bünysegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés b) pont 3. fordulat], ezért a VIII. r. vádlottat 140 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000.-Ft-ban állapította meg. Rendelkezett arról, hogy az így kiszabott, összesen 140.000.-Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Rendelkezett a tanúltól és tanú2tól lefoglalt gépjárművezetői kártyák kiadásáról, valamint a bünygyi költségről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete vádlott2 II. r., vádlott3 III. r., vádlott4 IV. r., vádlott5 V. r., vádlott6 VI. r. és vádlott7 VII. r. vádlottak vonatkozásában elsőfokon jogerőre emelkedett.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen vádlott1 I. r. és vádlott8 VIII. r. vádlottak, valamint az I. r. vádlott védője jelentettek be fellebbezést, valamennyien elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése és új eljárás lefolytatására utasítása, másodlagosan felmentés, harmadlagosan a büntetés enyhítése érdekében.

[4] A Szolnoki Törvényszék a 2023. április 4. napján meghozott 2.Bf.586/2022/10. számú ítéletével a Szolnoki Járásbíróság ítéletét megváltoztatta, és vádlott1 I. r. vádlottat 6 rb. – melyből 5 rb. folytatólagos – felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetének [Btk. 342. § (1) bekezdés b) pont 3. fordulat] és vádlott8 VIII. r. vádlottat folytatólagosan, bünysegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetének [Btk. 342. § (1) bekezdés b) pont 3. fordulat] vádja alól felmentette. Az I. és VIII. r. vádlott vonatkozásában

az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség egyetemleges viselésére kötelező rendelkezést mellőzte, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[5] A másodfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség jelentett be fellebbezést vádlott1 I. r. és vádlott8 VIII. r. vádlott terhére felmentésük miatt, megalapozatlanság okából, a vádlottak bűnösségének megállapítása, az I. r. vádlottal szemben halmazati büntetésül végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása, míg a VIII. r. vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabása érdekében. Az ügyészségi fellebbezés szerint a másodfokú bíróság által eltérően megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontjában írt okból megalapozatlan, ami annak eredménye, hogy a bíróság megsértette a bizonyítékoknak a másodfokú felülmérlegelését tilalmazó szabályát, amely miatt a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

[6] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.138/2023/9. számú átiratában az I. és VIII. r. vádlottak terhére bűnösségük megállapítása végett bejelentett ügyészségi fellebbezést annak indokolásával egyezően azzal a helyesbítéssel tartotta fenn, hogy mellőzte a valós megalapozatlansági ok hiányára történő utalást, tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság helytállóan járt el akkor, amikor részbeni megalapozatlansági ok fennálltát állapította meg és azt a másodfokú eljárásban kiküszöbölte. Észrevételezte ugyanakkor, hogy a másodfokú bíróság szükségtelenül ismertette a 2023. március 10. napján megtartott másodfokú tárgyaláson a VII. r. elítélt és a VIII. r. vádlott nyomozás során tett tanúkenti vallomásait, ezért tévedett, amikor felrótta az elsőfokú bíróságnak, hogy ezen tanúvallomásokat nem tette a bizonyítás anyagává, melyek elmaradása az elsőfokú eljárásban relatív eljárási szabálysértésként nem értékelhető. Kifejtette továbbá, hogy a törvényszék tévesen hivatkozott a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontjában foglalt megalapozatlansági okra, ugyanis az I. r. vádlott vonatkozásában rögzített tényállás részbeni megalapozatlansága nem erre, hanem a tényállás részbeni felderítetlenségére volt visszavezethető, arra, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta vádlott9 IX. r. elítélt tanúkenti kihallgatását. Erre figyelemmel a megalapozatlanság törvényi indoka helyesen a Be. 592. § (2) bekezdés b) pontja. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét sem sértette meg. Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 619. § (3) bekezdés a) pontja alapján az ügyiratok tartalma és helyes ténybeli következtetés útján mellőzze a másodfokú ítélet tényállásából a nem volt kétséget kizáróan megállapíthatóra történő utalásokat és egészítse ki azzal, hogy az 1-6. tényállási pontokban írt cselekmények elkövetésére vádlott1 I. r. vádlott rábírásával került sor. A fellebbviteli főügyészség felhívta a figyelmet arra is, hogy a másodfokú bíróság által felvett bizonyítás eredményeként az elsőfokú bíróságtól eltérő tények megállapítására nem került sor, így a másodfokú bíróság felülbírálati tevékenysége a Be. 593. § (2) bekezdésében foglaltaknak nem felel meg, a másodfokú ítélet [81] és [83] bekezdésében foglaltak a bizonyítékok tilalmazott felülmérlegelésének tekinthetők.

[7] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség összességében indítványozta, hogy az ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 624. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, vádlott1 I. r. vádlott bűnösségét állapítsa meg 6 rb. felbujtóként – 5 esetben folytatólagosan – elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés b) pont 3. fordulat], ezért öt halmazati büntetésül szabadságvesztés büntetésre ítélje, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapítsa meg, annak végrehajtását próbaidőre függessze fel, továbbá állapítsa meg, hogy a szabadságvesztés végrehajtása esetén az I. r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Indítványozta továbbá, hogy vádlott8 VIII. r. vádlott bűnösségét állapítsa meg bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés b) pont 3. fordulat], ezért öt pénzbüntetésre ítélje, valamint állapítsa meg, hogy a pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni, valamint a

Szolnoki Járásbíróság 4.B.529/2020/30. számú ítéletével kötelezett II., III., IV., V., VI. és VII. r. elítéltekkel egyetemlegesen kötelezze az I. és VIII. r. vádlottakat az eljárás során felmerült 4.494.-Ft bünyügyi költség megfizetésére, egyebekben a másodfokú ítéletet hagyja helyben.

[8] A bejelentett ügyészségi másodfellebbezés alapos.

[9] Az ítéltáblának elsödlegetesen azt kellett vizsgálnia, hogy a bejelentett ügyészségi fellebbezés alapján helye van-e harmadfokú eljárásnak. Ennek törvényi előfeltétele teljesült, ugyanis a másodfokú bíróság az elsőfokon elítelt I. és VIII. r. vádlottakat felmentette, mely a Be. 615. § (1) bekezdése és (2) bekezdés b) pontja alapján a harmadfokú eljárást lehetővé tette.

[10] A bejelentett fellebbezés ezt az ellentétes döntést sérelmezte, ezért a Be. 615. § (3) bekezdés a) pontjában, valamint (5) bekezdésében meghatározott feltételek is teljesültek. Ebből adódóan az ítéltábla a Be. 618. § (1), (2) és (3) bekezdései szerinti terjedelemben felülbírálta a megtámadott másodfokú ítéletet, valamint az azt megelőző első- és másodfokú eljárást.

[11] Ennek során a harmadfokú bíróság nem észlelt olyan – a Be. 607. § (1) bekezdése, a Be. 608. § (1) bekezdése, illetőleg a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti – eljárási szabálysértést, amely hatályon kívül helyezést eredményezne, ezáltal az ügy érdemi elbírálását kizárná.

[12] Egyetértett azonban az ítéltábla a másodfokú bírósággal és e körben a Szegedi Fellebbviteli Főügyészséggel is, hogy az elsőfokú bíróság valóban eljárási szabálysértést követett el, amikor vádlott9t tanúként – aki korábban az ügy IX. r. terheltje volt – a Be. 172. § (1) bekezdés bc) pontjában és a 177. § (5) bekezdésében foglalt figyelmeztetést követően nem hallgatta ki tanúként arra tekintettel, hogy a tanú a vallomástételt megtagadta. E körben a törvényszék helytállóan fejtette ki, hogy ezen mentesség részleges, a tanú a vallomástételt a maga teljességében nem tagadhatja meg, csupán azokra a kérdésekre nem kötelező válaszolnia, amelyekre adandó válasszal önmagát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná.

[13] Tévedett azonban a másodfokú bíróság – és e tekintetben Szegedi Fellebbviteli Főügyészség álláspontja is téves -, amikor arra a következtetésre jutott, hogy ez az eljárási szabálysértés részbeni megalapozatlanságot eredményezett, és erre tekintettel a másodfokú eljárás során bizonyítás keretében vádlott9t tanúként kihallgatta.

[14] A Be. 594. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bírósági eljárásban bizonyítás felvételének a részbeni megalapozatlanság, az eljárási szabálysértés kiküszöbölése érdekében, vagy akkor van helye, ha a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékra hivatkoztak. Eljárási szabálysértés kiküszöbölése érdekében tehát valóban helye van bizonyítás felvételének, erre azonban csak akkor kerülhet sor, ha a bizonyítás azt a célt szolgálja, hogy az eljárási szabálysértéssel beszerzett bizonyíték törvényesen felhasználható legyen.

[15] Erről azonban jelen esetben nincsen szó, miként részbeni megalapozatlanságról sem. Ugyanis – bár ezt a másodfokú bíróság nem észlelte – a Szolnoki Járásbíróság a 2022. május 4. napján megtartott tárgyalási napon felolvasta vádlott9 nyomozás során tanúként tett vallomását (4.B.529/2020/30. számú jegyzőkönyv 3. oldal 1. bekezdés), ezáltal azt a tárgyalás anyagává tette. Az elsőfokú bíróságnak erre a Be. 527. § (1) bekezdés b) pontja alapján törvényes lehetősége volt, hiszen az azt megelőző tárgyalási napon a tanú a tárgyaláson a vallomástételt jogosulatlanul tagadta meg. Megjegyzendő, hogy a tanúvallomás felolvasására akkor is lehetősége lett volna az elsőfokú bíróságnak, ha a tanú a vallomástételt a Be. 177. § (4) bekezdése alapján jogosan tagadta volna meg.

[16] Figyelemmel pedig arra, hogy az elsőfokú bíróság vádlott⁹ tanúvallomását törvényes úton beszerezte, így nem volt olyan eljárási szabálysértés, amelyet a részbeni megalapozatlanság érdekében ki kellett volna küszöbölni, minthogy részbeni megalapozatlanság – részbeni felderítetlenség – nem jött létre. Így ezen tanú kihallgatása vonatkozásában bizonyítás felvételének a másodfokú eljárás során törvényes alapja nem volt. Egyébként pedig a tanú a másodfokú eljárásban az elsőfokú bíróság által ismertetett és az ítéletében értékelt vallomásával lényegében azonos tartalmú vallomást tett.

[17] A harmadfokú bíróság a VII. és VIII. r. terheltek tanúként tett vallomásának a másodfokú eljárás keretében való ismertetését illetően ugyancsak azt állapította meg, hogy annak nem volt eljárási alapja. A VII. és VIII. r. terheltek (ahogyan a többi vádlott is) az elsőfokú eljárás során az előkészítő ülésen az írásban előterjesztett vallomásukat felolvasták, amely vallomások ekként szintén a tárgyalás anyagát képezték és amelyeket az elsőfokú bíróság ítéletében értékelt is. A nyomozás során tett és az elsőfokú bíróság által nem ismertetett tanúkénti vallomásuk ettől semmilyen lényeges pontban nem tért el, ezért nem volt olyan eljárási kötelezettsége és tényállásfelderítési szükségessége sem az elsőfokú bíróságnak, hogy azokat ismertesse. Erre figyelemmel az ismertetés hiányának felrovása és a másodfokú bíróság általi pótlása eljárási alap nélküli volt.

[18] Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság által elrendelt bizonyítás teljes egésze törvényi feltétel hiányában történt, így arra hivatkozással a bizonyítékok eltérő mérlegelésének sem volt meg a törvényi lehetősége. Mindazonáltal a másodfokú bíróság az általa felvett bizonyítás alapján egyébként sem állapított meg semmilyen új tényt. A Be. 593. § (2) bekezdése alapján pedig csakis akkor kerülhet sor a bizonyítékok eltérő értékelésére, ha a másodfokú bíróság a felvett bizonyítás, az ügyiratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján az elsőfokú bíróságtól eltérő tényeket állapít meg. Abban az esetben ezen eltérő tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat értékelheti eltérően, ilyen eltérő tényeket azonban nem is állapított meg, hanem a felvett bizonyítást kizárólag arra használta fel, hogy új tények megállapítása hiányában is eltérően mérlegelje a bizonyítékokat. Ez azonban a bizonyítékok tilalmazott felülmérlegelésének tekintendő.

[19] A Be. 619. § (3a) bekezdése alapján, ha a másodfokú bíróság az 593. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel törvénysértő módon állapított meg az elsőfokú bíróságtól eltérő tényállást, a harmadfokú bíróság az ítéletnek a másodfokú bíróság eltérő tényállás megállapítását eredményező részét kirekeszti és a másodfokú bíróság által felmentett vagy megszüntetéssel érintett vádlott bűnösségét állapíthatja meg.

[20] Erre figyelemmel a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének [61], [62] és [63] bekezdését kirekesztette, amelynek eredményeként az elsőfokú bíróság által megállapított tényállással azonos tényállás képezte a harmadfokú felülbírálat tárgyát.

[21] A Be. 167. § (4) bekezdése alapján a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. A bizonyítékok értékelése és a tényállás megállapítása alapvetően az elsőfokú bíróság feladata. Az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységének korlátját csupán az képezi, hogy ezen tevékenységének iratszerűnek, logikusnak és a releváns bizonyítékokra kiterjedőnek kell lennie. Amennyiben az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenysége ezen kritériumoknak megfelel, úgy az ítéletet megalapozottnak kell tekinteni.

[22] Jelen ügyben is ez történt. Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és lehetséges körben lefolytatta, a rendelkezésére álló bizonyítékokat önmagukban is megvizsgálta és azokat egymással is összevetette. Részletesen kifejtette, hogy az I. r. vádlott védekezését miért vetette el és helyett tényállását miért alapozta vádlott⁹, tanú², tanú³ és tanú¹ neve tanúk vallomásaira. E körben az ítéltábla nem osztotta a másodfokú bíróság ítéletének [44] bekezdésében írtakat sem, amely szerint a VIII. r. vádlott

vonatkozásában az elsőfokú bíróság gyakorlatilag semmilyen konkrét bizonyítékot nem értékelt. Az elsőfokú bíróság ítéletének [63] bekezdésében rögzítette, hogy a VIII. r. vádlott bűnösségét is ugyanazok a körülmények bizonyítják, mint az I. r. vádlottét. E tekintetben pedig álláspontját részletesen kifejtette, annak megismétlésére nem volt szükség.

[23] A Be. 609. § (1) bekezdése, valamint (2) bekezdés d) pontja az indokolási kötelezettség teljes, vagy részbeni elmulasztásának jogkövetkezményét az ügynevezett relatív eljárási szabálysértések közé sorolja, tehát nem vezet az ítélet automatikus hatályon kívül helyezéséhez.

[24] Az indokolási kötelezettség hatályon kívül helyezést eredményező elmulasztása akkor állapítható meg, ha az ügydöntő határozat indokolása – kivéve, ha a törvény különös rendelkezése ezt nem kívánja meg – nem tartalmazza azoknak a bizonyítékoknak a megjelölését, amelyekre a bíróság az ítéleti tényállást, ezen keresztül a döntését alapozta, és nem adta indokát annak sem, hogy mely bizonyítékot a tényállás megállapításának alapjául miért fogadott el, más bizonyítékot pedig miért vetett el, és ennek következtében a megtámadott határozat indokolása valamely tény vagy jogkérdés kapcsán olyan mértékben hiányos, hogy nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság mire alapozta döntését. Amennyiben az elsőfokú ítéletből kitűnik az elsőfokú bíróságnak a tényállás megállapításával összefüggő tényfeltáró és értékelő tevékenysége, valamint az, hogy az érdemi döntése milyen ténybeli és jogi állásponton nyugszik, az indokolási kötelezettség sérelme nem állapítható meg. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítéletből megállapítható volt, hogy a bíróság a tényállást mely bizonyítékokra alapította, az ezzel kapcsolatos értékelő tevékenység iratszerű és logikus volt, ezért az indokolási kötelezettség elmulasztása fel sem vetődhetett.

[25] Az ítéltábla a megalapozott elsőfokú ítéleti tényállást mindössze a személyi körülmények tekintetében egészítette ki azzal, hogy az I. r. vádlott vonatkozásában a Szolnoki Törvényszék 5.B.554/2021/17. számú ítélete a Szegedi Ítéltábla Bf.II.383/2022/10. számú végzése folytán 2023. április 27. napján jogerőre emelkedett, valamint azzal, hogy az I. r. vádlott már nem polgármester.

[26] A VIII. r. vádlott tekintetében az ítéltábla a személyi körülményeket akként helyesbítette, hogy a Szolnoki Járásbíróság 16.B.889/2018/2. sorszámú ítélete helyesen 2018. december 19. napján emelkedett jogerőre.

[27] Egyebekben a megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett mindkét vádlott bűnösségére, ezért az ítéltábla vádlottl I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 6 rb. – figyelemmel a Btk. 14. § (1) bekezdésére – felbujtóként – 5 esetben a Btk. 6. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan – elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés b) pont].

[28] Az elsőfokú bíróság ítéletének [73] bekezdésében a büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket az I. r. vádlott vonatkozásában többségében helyesen sorolta fel, azt az ítéltábla mindössze annyiban egészítette ki, hogy további enyhítő körülmény az I. r. vádlott javára a bűncselekmény elkövetése óta bekövetkezett időmúlás, illetőleg az, hogy hosszabb ideje áll büntetőeljárás hatálya alatt.

[29] Az ítéltábla vádlott8 VIII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 14. § (2) bekezdése szerinti bűnsegédként, a Btk. 6. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés b) pont]. E körben az elsőfokú bíróság által az ítélet [80] bekezdésében megállapított, a büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket kiegészítette akként, hogy további enyhítő körülmény a VIII. r. vádlott javára a hosszabb időtartamú büntetőeljárás hatálya alatt állás, valamint bűnsegédi minősége.

[30] Mindezekre figyelemmel a Btk. 79. §-ában foglalt büntetési célok elérése érdekében, a Btk. 80. § (1) bekezdésében előírt büntetéskiszabási elvek figyelembevételével az ítéltábla az I. r. vádlottat a Btk. 81. § (1), (2) és (3) bekezdései szerinti halmazati büntetésül 6 hónap börtön fokozatban [Btk. 35. § (1) bekezdés, Btk. 36. §, Btk. 37. § (2) bekezdés a) pont] végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte. Tekintettel arra, hogy alaposan feltehető, hogy a büntetés célja a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhető, az ítéltábla a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a szabadságvesztés végrehajtását 1 évi próbaidőre felfüggesztette. A Btk. 38. § (1) bekezdése, valamint (2) bekezdés a) pontja értelmében az I. r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[31] Az I. r. vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása miatt a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatban írtakra figyelemmel vizsgálni kellett az előzetes mentesítés kérdését is. Az elkövetett bűncselekmények jellegére és az I. r. vádlott által akkor még betöltött polgármesteri tisztségre tekintettel az ítéltábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy az I. r. vádlott előzetes mentesítésre nem érdemes.

[32] Az ítéltábla vádlott8 VIII. r. vádlottat az általa megvalósított bűncselekmény tárgyi súlyára és a személyében rejlő társadalomra veszélyességre tekintettel a Btk. 33. § (4) bekezdése alapján, a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdésében írtak szerint 100 napi tétel – napi tételenként 1.000.-Ft – mindösszesen 100.000.-Ft pénzbüntetésre ítélte. A Btk. 51. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett arról, hogy ha a VIII. r. vádlott a pénzbüntetést nem fizeti meg, a pénzbüntetést, vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni, melyet fogház fokozatban kell végrehajtani.

[33] Az elsőfokú eljárás során 4.494.-Ft bűnügyi költség merült fel, amelynek megfizetésére az elsőfokú bíróság valamennyi terheltet egyetemlegesen kötelezte, azonban a felmentő rendelkezések okán az I. és VIII. r. vádlott vonatkozásában a másodfokú bíróság ezen rendelkezést mellőzte. Mindezekre figyelemmel ezen egyetemleges kötelezés a II., III., IV., V., VI. és VII. r. terhelték tekintetében jogerőre emelkedett. Erre figyelemmel ezen terhelttekkel további egyetemleges kötelezés a harmadfokú eljárás során már nem lehetséges, ugyanakkor – bűnösségük megállapítása miatt – a Be. 574. § (1) és (4) bekezdéseiben foglaltakra figyelemmel - az I. és VIII. r. vádlottakat az ítéltábla egyetemlegesen kötelezte ezen bűnügyi költség megfizetésére.

[34] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 624. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 623. §-ára figyelemmel helybenhagyta, ugyanis a másodfokú bíróság azon rendelkezése, amely szerint helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét a bűnjelek tekintetében, megfelelt a törvénynek.

[35] A harmadfokú eljárás során a VIII. r. vádlott kirendelt védőjének díjával 35.000.-Ft bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére az ítéltábla a Be. 617. §-a alapján alkalmazandó 613. § (1) bekezdése, valamint a Be. 574. § (1) és (2) bekezdése alapján a VIII. r. vádlottat kötelezte.

[36] A Be. 458. § (3) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság ítélete jogerőre emelkedett, ellene fellebbezésnek nincs helye.

Dr. Mezölaki Erik s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Dániel s.k.
előadó bíró

Dr. Joó Attila s.k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bhar.II.543/2023/8. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 2.Bf.586/2022/10. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2024. február 22.

Dr. Mezölaki Erik s.k.
a tanács elnöke